

KRZYK

KWIECIEŃ 2024

KWIECIEŃ – MIESIĄCEM KSIĄŻKI

Drodzy Czytelnicy!

Za nami Święta Wielkanocne, wielkimi krokami zbliża się czas matur. Tym razem przynoszę słowa otuchy dla tych, którym stres nieustannie spędza sen z powiek. Najlepszą motywacją jest postawiony wysoko cel, do którego prowadzą drobne, widoczne działania. „Nie ma przegranej, jest tylko nauka. Nie ma porażek, są tylko możliwości i nie ma problemów, są tylko rozwiązania. Czym jest dla mnie porażka? Porażka jest >>matką sukcesów<<.” Gdyby nie fakt, że Michael Jordan został wyrzucony z drużyny koszykówki w dziewiątej klasie, nie stałby się takim Michaelem Jordanem. „Wiesz, przeczytałem niedawno artykuł o Oprah Winfrey, jak została zwolniona, ponieważ nie nadawała się do telewizji. Tak samo jak Walt Disney, który, jeśli się nie mylę, został zwolniony z gazety pod zarzutem braku wyobraźni. Wszystko, co możemy zrobić, to uczyć się i wracać więksi, lepsi, silniejsi, bo jedyne, co porażki robią, to poprowadzenie Cię we właściwym kierunku...” (Pitbull).

Przed Wami kolejny numer gazetki, w którym - jak zawsze - sporo do czytania, zwłaszcza że teraz kwiecień – miesiąc książki. Przygotowaliśmy dla Was m.in. relacje z wydarzeń szkolnych, wywiad, opracowanie ankiety, garść informacji historycznych, recenzje książki i filmu.

Jako redakcja pragniemy ciągle rozwijać czasopismo, dlatego jesteśmy otwarci na nowych członków, nietuzinkowe tematy oraz pomysły, które każdego dnia możecie wysyłać na adres internetowy: krzykekonomik@o2.pl.

*Dużo spokoju na nadchodzący czas
życzy Marta*

Zespół redakcyjny:

Marta Kilian – red. naczelna
Daria Pszczoła – z-ca red. naczelnej
Katarzyna Mikoś
Katarzyna Płatek
Kinga Rucka
Karolina Pietrzyk
Paulina Ślusarz
Elżbieta Zasowska

Opiekun:

Agnieszka Lorynowicz

Czy wiesz, że...

Kwiecień – nazwa miesiąca, co jest dość oczywiste, pochodzi od kwitnących wtedy kwiatów. Dawniej używane były również nazwy: łzykwiat (lub łudzikwiat), brzezień – od brzozy i dębień. Ciekawostką jest fakt, że kwiecień zawsze zaczyna się w ten sam dzień tygodnia co lipiec, a w latach przestępnych dodatkowo także co styczeń.

Na okładce: Kinga i Martyna z IId T w bibliotece szkolnej
Zdjęcie: Kasia Mikoś

SZLAKIEM FILMOWYM ŁODZI

W dniach 21-22 marca odbyła się szkolna wycieczka do Łodzi, w której miałam przyjemność uczestniczyć.

Wyruszyliśmy wczesnym rankiem, aby dotrzeć do pierwszej pozycji planu wycieczki – Manufaktury Łódzkiej. Obecnie jest to centrum kultury i rozrywki, lecz kiedyś znajdowały się tam fabryki produkujące tkaniny. Do dziś zachowały się wszystkie budynki. Po obejrzeniu tego obiektu przyszała pora na zwiedzanie z przewodnikiem. Przeszliśmy się ulicami

Piotrkowską, Włókienniczą i Jaracza, a także zobaczyliśmy Plac Wolności, Nowe Centrum Łodzi oraz Dworzec Łódź Fabryczna. Następnie udaliśmy się do Narodowego Centrum Kultury Filmowej, aby poznać historię polskiego filmu. Po udanym zwiedzaniu, zmęczeni, dotarliśmy do hotelu. Po kolacji poszliśmy do swoich pokoi, by zasłużenie odpocząć.

Następnego dnia zjedliśmy hotelowe śniadanie, po czym wymeldowaliśmy się i ruszyliśmy, by zobaczyć Księży Młyn. Później dotarliśmy do Szkoły Filmowej w Łodzi, gdzie mogliśmy podejrzeć z bliska, jak wygląda plan filmowy. Następnie udaliśmy się do Centrum Komiksów i Narracji Filmowej. Tam dostaliśmy sporo informacji o komiksach i o tym, jak powstają. Następnie ruszyliśmy w drogę powrotną z przystankiem na obiad.

Wycieczka była bardzo ciekawa. Wiele mogliśmy się dowiedzieć na temat historii filmu w Łodzi i wszystkiego, co z tym związane.

Tekst i zdjęcie:

Ela

XIX TARGI EDUKACYJNE ZA NAMI

Nasza szkoła już dziewiętnasty rok z rzędu była organizatorem największych targów edukacyjnych w powiecie mieleckim. To wyjątkowe wydarzenie od lat przyciąga uwagę zarówno uczniów podstawówek, jak i rodziców oraz nauczycieli. Targi są wyjątkową okazją do zaprezentowania bogatej oferty edukacyjnej wszystkich szkół ponadpodstawowych.

W tym roku mieliśmy przyjemność gościć przedstawicieli szkół ponadpodstawowych, ośrodków kształcenia zawodowego oraz licznych instytucji wspierających rozwój młodzieży. Na targach można było nie tylko poznać oferty edukacyjne szkół, ale również obejrzeć mecz Stali Mielec z reprezentacją naszej szkoły, czy też poznać pracę instytucji, takich jak policja czy urząd pracy. W obsługę całego wydarzenia zaangażowała się liczna grupa uczniów i nauczycieli. Dzięki ich profesjonalizmowi targi odniosły sukces zarówno pod względem liczby odwiedzających, jak i poziomu przekazywanych treści.

W tym roku nasza szkoła, zdaniem wielu, zaprezentowała się na wysokim poziomie. Usłyszeliśmy bardzo dużo pochwał. Przedstawiliśmy wszystkie nasze kierunki kształcenia, wymieniliśmy się doświadczeniami oraz zamieniliśmy niezliczoną ilość ciepłych słów z uczestnikami.

Tekst i zdjęcie: Łukasz

NASI NAUCZYCIELE

PANI BOGUSŁAWA SKOWRON

Jak długo pracuje Pani w naszej szkole?

W Zespole Szkół Ekonomicznych pracuję od 2019 roku.

Co trzeba zrobić, żeby zostać nauczycielem fizyki?

Podstawowym wymogiem, aby zostać nauczycielem fizyki w szkole średniej, jest ukończenie studiów magisterskich, pedagogicznych na kierunku fizyka. Oczywiście są też inne możliwości.

Kim Pani chciała być w dzieciństwie? Czy już wtedy pojawił się pomysł, by wybrać zawód nauczyciela?

W dzieciństwie, pewnie tak jak każdy, miałam różne pomysły na to, kim będę w przyszłości. Jednak w liceum wybrałam profil biologiczno-chemiczny, gdyż chciałam zostać pediatrą. Pomysł na nauczyciela fizyki pojawił się dopiero w klasie maturalnej.

Fizyka to dla młodzieży nietatwy przedmiot. Co takiego jest w tej dziedzinie wiedzy, że postanowiła ją Pani dogłębnie poznać?

Fizyka nigdy nie sprawiała mi problemu, to zasługa bardzo dobrej nauczycielki ze szkoły podstawowej, która przekazywała wiedzę w sposób dla mnie zrozumiały i ciekawy. Fizyka to dostrzeganie piękna praw przyrody, ich odkrywanie, eksperymentowanie, dociekanie i szukanie odpowiedzi na przykład na pytanie o istnienie życia pozaziemskiego.

Co, Pani zdaniem, sprawia uczniom największą trudność w uczeniu się fizyki?

Fizyka jest nauką niezwykle interesującą, ale wymagającą znajomości analitycznego myślenia i wykonywania obliczeń matematycznych. Uważam, że to może być przyczyną.

Jaki był Pani ulubiony i najmniej lubiany przedmiot w czasach szkolnych?

Jak nietrudno się domyślić, lubiłam matematykę i fizykę, wystarczało mi uważnie słuchać i aktywnie uczestniczyć w lekcjach, aby zrozumieć treści i zapamiętać. Niestety nie lubiłam uczyć się historii...

Co Pani najbardziej ceni w swoim zawodzie?

Najbardziej cenię sobie codzienny kontakt z młodymi ludźmi, dzielenie się z uczniami swoją wiedzą i doświadczeniem, lubię wspólne rozmowy, wyjazdy. Obserwuję zmieniające się pokolenia uczniów, wciąż uczę się czegoś nowego, również o sobie.

Patrząc z dzisiejszej perspektywy, gdyby nie była Pani nauczycielem, to...

Pewnie pracowałabym w branży turystycznej.

Arch. prywatne B. Skowron

Wiemy, że lubi Pani podróżować. Jakie kraje Pani odwiedziła i pobyt w których wspomina Pani najlepiej?

Odwiedziłam większość krajów europejskich i USA, wszędzie czułam się wspaniale i chętnie pojechałabym w te same miejsca jeszcze raz. Jednak największym sentymentem darzę Anglię.

Czy ma Pani jakieś plany na kolejne podróże prywatne lub wycieczki szkolne? Jeśli tak, może nam Pani coś zdradzić?

Oczywiście, zawsze mam w planie kilka wycieczek, jedne wyjazdy zaplanowałam dla rodziny, inne dla uczniów, a jeszcze inne dla nauczycieli

z naszej szkoły. Jeśli jesteście ciekawi, to pytajcie mnie na bieżąco w szkole, gdzie tym razem wyjeżdżam.

Jaki jest Pani sposób na relaks, odpoczynek po pracy w szkole?

Mam wiele sposobów na odpoczynek: chodzę na spacerzy z psem, spotykam się ze znajomymi, lubię tańczyć, chętnie ćwiczę na siłowni. Staram się cały czas być aktywna, czerpię radość z kontaktu z ludźmi, zwierzętami i otaczającą przyrodą.

Dziękujemy za rozmowę.

Kto czyta książki, żyje podwójnie

Umberto Eco

Kwiecień jest miesiącem szczególnym dla miłośników literatury. To doskonały czas, aby odkrywać nowych autorów i cieszyć się magicznymi przygodami dostępnymi w książkach. 2 kwietnia, w dzień urodzin duńskiego pisarza Hansa Christiana Andersena, obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Książki dla Dzieci. Z kolei 23 kwietnia przypada Światowy Dzień Książki i Praw Autorskich.

Byliśmy ciekawi opinii uczniów naszej szkoły na różne tematy związane z czytelnictwem, więc postanowiliśmy o to zapytać w krótkiej ankiecie.

1. Ile czasu poświęcasz na czytanie w ciągu tygodnia?

- a) Nie czytam wcale. - 6 osób
- b) 30 min. – 1 godz. - 8 osób
- c) 1 godz. – 4 godz. - 14 osób
- d) Ponad 4 godz. - 3 osoby

2. Czy czytanie sprawia Ci przyjemność?

- a) Tak. - 27 osób
- b) Nie. - 4 osoby

3. Jaka jest wielkość Twojego domowego księgozbioru (liczba książek w domu)?

- a) Nie mam żadnej książki. - 1 osoba
- b) Kilka sztuk. - 5 osób
- c) Kilkanaście sztuk. - 12 osób
- d) Kilkadziesiąt sztuk. - 10 osób
- e) Więcej. - 3 osoby

4. Jaki jest Twój stosunek do lektur szkolnych? (można zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź)

- a) Jestem za – kształtują one postawy patriotyczne i moralne młodych ludzi oraz rozwijają zdolności językowe młodych ludzi. - 8 osób
- b) Są potrzebne, ale jest ich zbyt dużo. - 12 osób
- c) Większość z nich jest pisana językiem staropolskim, co bardzo utrudnia ich lekturę – powinny zostać usunięte z kanonu lektur. - 16 osób

- d) Są kompletnie niepotrzebne, zmuszają młodzież do czytania tego, co muszą, a nie tego, co chcą. - 6 osób
- e) Są mi obojętne. - 3 osoby
- 5. Ile książek z puli lektur szkolnych przeczytałaś/-eś w swoim życiu? (orientacyjnie)**
- a) Nie czytam lektur. - 0 osób
- b) 1-5 lektur. - 5 osób
- c) 6-10 lektur. - 7 osób
- d) Kilkanaście lektur. - 9 osób
- e) Więcej niż 20 lektur obowiązkowych, ale nie wszystkie. - 10 osób
- f) Preczytałam/em wszystkie lektury. - 0 osób
- 6. Mając do dyspozycji książkę i jej ekranizację, po co sięgniesz najpierw?**
- a) Po książkę. - 16 osób
- b) Po ekranizację. - 15 osób
- 7. Po jakie książki sięgasz najczęściej? (można zaznaczyć więcej niż jedną odpowiedź).**
- a) Przygodowe. - 10 osób
- b) Historyczne. - 4 osoby
- c) Kryminały. - 17 osób
- d) Obyczajowe. - 4 osoby
- e) Poradniki. - 3 osoby
- f) Fantastyka. - 14 osób
- g) Inne. - 12 osób
- 8. Jakie są Twoje źródła pozyskiwania książek?**
- a) Biblioteka. - 14 osób
- b) Księgarnia. - 17 osób
- c) Internet. - 14 osób
- d) Znajomi. - 4 osoby
- e) Prezent. - 4 osoby
- 9. Czy książka na prezent to dobry pomysł?**
- a) Tak. - 21 osób
- b) Nie. - 12 osób
- 10. Czy korzystasz z innej niż tradycyjna formy książek? (np. ebook, audiobook itp.)**
- a) Tak. - 21 osób
- b) Nie. - 10 osób

Jak widać, z tym czytaniem nie jest tak źle. Na 31 ankietowanych tylko 6 odpowiedziało, że nie czyta wcale. Aż 27 osobom czytanie sprawia przyjemność. Nie zawsze do ulubionych pozycji książkowych należą lektury szkolne. Uczniowie najbardziej lubią sięgać po kryminały, książki przygodowe i fantastykę. Sporo osób kupuje książki lub pożycza je w bibliotece. Na potwierdzenie tego ostatniego mamy kilka zdjęć, które właśnie tam udało nam się zrobić.

Kinga

Czytają Sylwia, Iza i Mateusz.

Czytaj i Ty!

**Bo: „Czytanie książek to najpiękniejsza zabawa, jaką sobie ludzkość wymyśliła”
(Wisława Szymborska).**

Autorzy zdjęć: Kasia, Martyna, Kinga

Lewa czy prawa?

*Śmiejecie się ze mnie, ponieważ jestem inny,
a ja śmieję się z was, ponieważ wszyscy jesteście tacy sami.*

- Jonathan Davis

O tym, że każdy z nas jest w pewien sposób inny, wiemy nie od dziś, bowiem już w czasach paleolitycznych ludzie dzielili się obowiązkami w różny sposób, zważając na swoje predyspozycje. Mimo to są osoby, których różnorodność nie jest tak często spotykana i przez to swoim zachowaniem przykuwają uwagę innych, narażając się na niepoehlebne komentarze czy też nękania. Można to zaobserwować na przykładzie osób lewo- i praworęcznych. Odsetek tych pierwszych w Polsce kształtuje się na poziomie 8%, co sprawia, że do niedawna bywali oni dyskryminowani. Od najmłodszych lat zmuszano ich do używania prawej ręki, aby rozwijali się tak jak reszta społeczeństwa, a w szkołach karano ich poprzez wiązanie jednej ręki czy jej bicie. Wszystko to miało się przyczynić do likwidacji różnicy uważanej za mankament. Czy jednak takie postępowanie można uznać za prawidłowe? Myślę, że nie. Ta odmienność była zauważana niemalże od początku istnienia gatunku ludzkiego, a - co za tym idzie - jest jego nieodłączną częścią i nie

LEWA I PRAWA STRONA

LEWA DŁOŃ

Illustration: iStock.com/StephN, Shutterstock/Bigli/Stockphoto

PRAWA DŁOŃ

https://iStock.com/StephN

przyczynia się do negatywnych skutków w działaniach owych osobników. Jest zależna od aktywności i rozwoju poszczególnych półkul mózgowych. Ma to związek z predyspozycjami osób do wykonywania konkretnych działań. U ludzi dominacją lewej półkuli, a u leworęcznych jest to prawa półkula mózgu.

Na przykładzie wieloletnich badań możemy stwierdzić, że poszczególne półkule są odpowiedzialne za coś innego. Prawa ma za zadanie zadbać o percepcję przestrzenną, rozpoznawanie wzorów, kształtów, pamięć, wyobraźnię, wrażliwość czy zdolności twórcze. Natomiast lewa jest związana z mową, językiem, logiką, zdolnościami matematycznymi, technicznymi, naukowymi. Co ciekawe, nie zawsze tak musi być. Organizm ludzki jest na tyle doskonały, że pomimo tych przeświadczeń możemy się spotkać z osobami leworęcznymi, które wykazują się umiejętnościami matematycznymi, np. Albert Einstein. Jak informują badania, ci ludzie mają większe zdolności w użytkowaniu lewej i prawej półkuli, słyszą lepiej, są bardziej kreatywni, utalentowani w muzyce, literaturze, lecz częściej zapadają na raka piersi, dojrzewają później i znacznie szybciej się denerwują. Dodatkową zaletą tej grupy są większe szanse w walce. Może to wynikać ze sposobu obrony. Praworęczni mogą nie być przyzwyczajeni do stosowania obrony przed atakami z lewej strony. Pomimo że jestem praworęczna, bardzo lubię pisać, tworzyć i wykorzystywać wyobraźnię, a znacznie gorzej idzie mi z przyswajaniem języków. Mimo to jestem w stanie zaobserwować u siebie zdolności matematyczne. Poza tym, warto zauważyć, że osoby praworęczne, czyli takie jak ja, mają łatwiej w społeczeństwie, ponieważ większość przedmiotów codziennego użytku została przystosowana do ich potrzeb. W dodatku, podobno jest im łatwiej osiągnąć większą precyzję i kontrolę nad ruchami, a niekiedy nawet lepiej „wpasowują się” w narzucone polecenia czy instrukcje.

Niezależnie od tego, czy jesteśmy osobami prawo- czy leworęcznymi, nie powinniśmy dyskryminować żadnej ze stron. Wszyscy dzięki swojej różnorodności wnosimy do świata coś od siebie i dzięki temu możemy wpływać na jego rozwój. Warto zatem zwrócić uwagę na nasze predyspozycje i sprawdzić, czy owe badania znajdują potwierdzenie w naszym przypadku.

Marta

Źródła:

<https://naukawpolsce.pl>

Bebiprogram.pl

„Dobre wychowanie.
Okazywanie sprzątacze takiego samego szacunku
jak prezesowi wielkiej firmy”

~WielkieSłowa.pl

Gdybym wiedział, co wydarzy się jutro, być może jutra by nie było. Słońce, śpiew ptaków i wiatr, który otulał pole tego dnia, napawał radością, do jakiej opisanego brakowało słów niejednemu przechodniowi napotykanemu Marcina. Mimo to, ten nie odczuwał żadnych pozytywnych emocji, a idąc tą samą drogą po raz kolejny, wpatrywał się w ziemię. Niemal codziennie spacerował tamtędy, a przydrożne pole pozwalało mu na rozmyślenia, których w jego życiu było bardzo dużo.

- Marcin, wszystko w porządku? - cisza została przerwana przez jakiś męski głos wydobywający się zza placów. - Marcin – powtórzył ktoś, a po chwili pociągnął chłopca za rękaw. - Co się dzieje?

- Kamil, co robisz! - odezwał się wyrwany z transu myśli Marcin.

- Jadę właśnie w tę stronę co ty. Co powiesz na to, abym cię podrzucił? Nie ma powodu, byś szedł pieszo. Dawno nie miałem okazji z tobą pomówić - powiedział z radością.

- Ach, tak, tak. Jasne, możemy iść – mruknął.

- Wsiadaj, widzę, że mamy dużo do nadrobienia - zawołał, otwierając drzwi, Kamil.

Podczas jazdy przemierzali pola, lasy, a cisza, jaka panowała w samochodzie, wydawała się nie do zniesienia. Nagle Kamil podniósł wzrok w stronę kolegi i powiedział:

- Widzę, że coś cię trapi. Powiedz, o co chodzi, a może będę mógł ci pomóc – dodał.

- To sprawa między mną a rodzicami, którzy ciągle mają zastrzeżenia do moich działań. Sądzą, że wciąż mało robię, a przecież uczę się, czy to nie wystarczające? Mam już 19 lat, więc nie będę co sobotę sprzątał, chcę też spędzić miło czas poza domem. Poza tym mama nie pracuje, więc ma dużo czasu, aby sprzątać - powiedział z wyrzutem Marcin.

- O, moja też ciągle narzeka. Co prawda pracuje, lecz co to za praca, skoro wraca wcześniej niż ja ze szkoły, a w dodatku notorycznie nie gotuje obiadu - uśmiechnął się, myśląc, że doda otuchy koledze.

- Moja gotuje i sprząta, co chwilę chodzi z miotłą i nie potrafi usiąść, kiedy proszę, aby odpoczęła. Później tylko narzeka, gdy zamiast obiadu chcę kupić sobie hamburgera. A teraz czas przygotowań do świąt sprawił, że oszalała - po tych słowach popatrzył na kumpla ze złością.

- Wiesz, u mnie też tak jest. Mamy tak mają, zresztą ojcowie też. Mój ciągle mówi, że mycie okien to za mała pomoc. Racja, czasami pochwali i dobrze z nim spędzić kilka chwil, lecz niekiedy mam go dosyć! Nie przejmuj się, jeszcze kiedyś może brakować nam ich narzekania – powiedział, skręcając w pobliską uliczkę.

Po tych słowach rozległ się dźwięk. Telefon Marcina niepostrzeżenie wyświetlił nieznanomy numer. Bohater przez chwilę wahał się, czy powinien nacisnąć zieloną słuchawkę, lecz ostatecznie postanowił tak zrobić. Na chwilę zamarł bez ruchu, a urządzenie, które trzymał w ręku, upadło na ziemię. Jedyne, co zdołał zrobić, to poinformować Kamila o zaistniałej sytuacji, aby ten zawiózł go we wskazane miejsce, gdzie czekali na niego lekarze. Okazało się, że to szpital. Jego mama zemdląła, a powodem tego zajścia był rozwijający się w jej organizmie nowotwór. Konieczna była chemioterapia. Wystraszony chłopak w mgnieniu oka był w stanie odtworzyć sobie wszystkie wspomnienia, jakie miał z mamą. Bał się ją stracić. Zrozumiał, że każdy dzień wspólnie spędzony może być ich ostatnim.

A Ty, szanujesz pracę i rolę rodziców w swoim życiu, czy może - tak jak bohater - wciąż upatrujesz w każdym działaniu korzyści dla siebie?

Aby zauważyć zjawisko pracy, której na pozór nie widać, Europejska

Federacja Kobiet Aktywnych Rodzinie (FEFAF) zapoczątkowała Dzień Niewidzialnej Pracy, który przypada drugiego kwietnia. Święto ma na celu docenić pracę bliskich nam osób, zarówno kobiet, jak mężczyzn, którzy poświęcają się dla rodziny, wychowując dzieci, sprzątając czy też realizują inne codzienne obowiązki, a nie dostają nic w zamian. Często natomiast są traktowani gorzej, a ich praca uważana jest za coś codziennego, błahego. Federacja zwraca się również do wolontariuszy, dbających o dobro potrzebujących, aby ten dzień potraktowali jako swoje święto.

Marta

Źródła:

WielkieSłowa.pl

Zdjęcie: Unsplash.com

PROBLEMY NASTOLATKÓW W SZKOŁACH ŚREDNICH WYZWANIA I ROZWIĄZANIA

Szkoła średnia to czas intensywnego rozwoju, odkrywania siebie i budowania relacji społecznych. Jednak dla wielu nastolatków jest to także czas pełen wyzwań i trudności. Młodzi ludzie napotykać różne problemy, które mogą wpłynąć na ich dobrostan i osiągnięcia szkolne. W tym artykule chciałabym, byśmy przyjrzeni się głównym problemom, z jakimi borykają się uczniowie szkół średnich, oraz przedstawię możliwe rozwiązania.

1. Presja akademicka

Nastolatki często doświadczają ogromnej presji ze strony rodziców, nauczycieli i społeczeństwa, aby osiągać doskonałe wyniki w nauce. Wysokie oczekiwania mogą prowadzić do stresu, lęku oraz problemów zdrowotnych lub psychicznych.

Rozwiązanie: Szkoły mogą wprowadzać programy wsparcia emocjonalnego oraz edukować uczniów, rodziców i nauczycieli na temat znaczenia równowagi między pracą a życiem prywatnym. Takie podejście do nauki oraz promowanie zdrowego stylu życia może pomóc w zmniejszeniu presji akademickiej.

2. Problemy związane z uzależnieniami

Nastolatki są narażeni na różne pokusy, w tym na używanie narkotyków, alkoholu i innych substancji odurzających. Dodatkowo, uzależnienie od internetu i mediów społecznościowych staje się coraz powszechniejsze, co może prowadzić do problemów z koncentracją i relacjami społecznymi.

Rozwiązanie: Edukacja na temat szkodliwości używania substancji odurzających oraz promowanie zdrowego stylu życia powinny być częścią programu nauczania. Szkoły mogą również organizować warsztaty i spotkania, które pomagają uczniom rozwijać umiejętności komunikacji oraz zdrowe nawyki korzystania z internetu.

3. Problemy emocjonalne i psychologiczne

Wielu nastolatków doświadcza problemów emocjonalnych, takich jak depresja, lęki, czy zaburzenia odżywiania. Często są to wyniki presji społecznej, problemów rodzinnych lub konfliktów w szkole.

Rozwiązanie: Szkoły powinny zapewniać dostęp do specjalistycznej pomocy psychologicznej i terapeutycznej. Programy wsparcia emocjonalnego oraz grupowe terapie mogą być skutecznymi narzędziami w radzeniu sobie z problemami emocjonalnymi. Dodatkowo, promowanie otwartości

i akceptacji wśród uczniów może poprawić sytuację związaną z problemami psychicznymi uczniów.

4. Problemy związane z przemocą i nękaniami

Przemoc i nękanie w szkole są poważnymi problemami, które mogą negatywnie wpływać na zdrowie psychiczne uczniów.

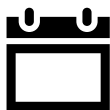
Rozwiązanie: Szkoły powinny prowadzić działania służące walce z tymi problemami, w tym edukację na temat szkodliwości nękania oraz promowanie kultury szacunku i współpracy. W przypadku wystąpienia przypadków przemocy, należy szybko reagować i zapewnić wsparcie zarówno ofiarom, jak i sprawcom.

Wnioskuje, że problemy, z jakimi borykają się nastolatki w szkołach średnich, wymagają profesjonalnego podejścia, które uwzględni zarówno aspekty edukacyjne, jak i zdrowotne. Wsparcie emocjonalne, edukacja na temat zdrowego stylu życia oraz promowanie kultury szacunku są kluczowe dla zapewnienia zdrowego i bezpiecznego środowiska szkolnego dla wszystkich uczniów.

Karolina

Źródło:

<https://www.babyboom.pl/uczen/wychowanie/10-najwiekszych-problemow-wspolczesnych-nastolatkow>

Z kart historii

Obchodzony **1 marca** Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych to czas, aby uczcić bohaterów walczących o niepodległość Polski po II wojnie światowej. Żołnierze Wyklęci, zwani również Niezłomnymi, to ci, którzy nie zaakceptowali reżimu komunistycznego i kontynuowali walkę o wolność. Ich determinacja i poświęcenie są niezapomniane, stanowiąc inspirację dla kolejnych pokoleń. Obchody tego dnia skupiają się na uhonorowaniu ich dziedzictwa poprzez różnorodne wydarzenia, takie jak uroczystości, msze czy wystawy. To również czas refleksji nad ich znaczeniem dla współczesnej Polski i budowania wartości demokratycznych. Bohaterowie ci stawiali opór wobec reżimu komunistycznego często poprzez akcje zbrojne, sabotaż czy działalność propagandową. Ich niezłomność w obliczu prześladowań i trudności sprawiła, że stali się symbolem walki o polską niepodległość.

9 marca 1589 roku był przełomowym momentem w historii Polski, gdy podpisano traktat bytomsko-będziński, który miał istotne konsekwencje dla stabilności kraju. Traktat ten był rezultatem długotrwałych negocjacji pomiędzy Habsburgami a Rzeczypospolitą i doprowadził do uznania Zygmunta III Wazy, z dynastii Wazów, za króla Polski. Podpisanie traktatu miało szczególne znaczenie, ponieważ Zygmunt III Waza był kandydatem do tronu wspieranym przez polską szlachtę, a także przez część magnaterii. Uznanie go przez Habsburgów oznaczało zakończenie sporu dynastycznego i stabilizację wewnętrzną w Polsce. Traktat bytomsko-będziński potwierdzał również prawa Zygmunta III do tronu czeskiego, co umacniało jego pozycję na arenie międzynarodowej.

17 marca 1921 roku był dniem kluczowym w historii Polski, gdy Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił Konstytucję Marcową. To wydarzenie było przełomowym momentem w procesie ustrojowym Polski po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku. Konstytucja Marcowa była pierwszą polską ustawą zasadniczą, która regulowała podstawowe prawa i obowiązki obywateli oraz zasady funkcjonowania państwa. Miała ona na celu zapewnienie stabilności politycznej, gospodarczej i społecznej w nowo powstałym państwie. Główne założenia Konstytucji Marcowej obejmowały zasady demokratyczne, takie jak trójpodział władzy, niezawisłość sądów, równość obywateli wobec prawa oraz wolności i prawa obywatelskie. Ustawa ta również określała strukturę władzy wykonawczej i ustawodawczej oraz ich kompetencje.

4 kwietnia 1794 roku miała miejsce bitwa pod Raclawicami, która stała się jednym z najważniejszych wydarzeń w historii Polski. Wojska polskie pod dowództwem Tadeusza Kościuszki odniosły tu spektakularne zwycięstwo nad wojskami rosyjskimi. Bitwa pod Raclawicami była częścią powstania kościuszkowskiego, wybuchłego w odpowiedzi na dążenia do odzyskania niepodległości Polski. Tadeusz Kościuszko, bohater narodowy, który wcześniej zdobył sławę w walce o niepodległość Stanów Zjednoczonych, stanął na czele powstania, próbując obalić rosyjską dominację nad Polską. Podczas bitwy pod Raclawicami polskie oddziały, choć liczebnie mniejsze, wykorzystały zaskakującą taktykę i umiejętność dowodzenia Kościuszki, aby pokonać przeważające siły rosyjskie. Zwycięstwo to nie tylko umocniło morale polskiego społeczeństwa, ale także zyskało uznanie w innych krajach europejskich, wzmacniając nadzieje na odzyskanie niepodległości.

11 kwietnia 1939 roku był dniem, który miał ogromne konsekwencje dla historii Europy i Polski. Adolf Hitler, przywódca III Rzeszy, podpisał plan ataku na Polskę, znany jako Fall Weiss (Plan Biały). Podpisanie planu ataku na Polskę było kolejnym krokiem w agresywnej polityce ekspansji nazistowskich Niemiec. Plan zakładał zaatakowanie Polski przez siły niemieckie, co miało być pretekstem do wybuchu II wojny światowej. Fall Weiss był częścią szerszego planu nazistowskiego reżimu mającego na celu podbój Europy i realizację idei Lebensraum – przestrzeni życiowej dla narodu niemieckiego. Atak na Polskę miał także na celu osiągnięcie strategicznych celów militarnych, takich jak zabezpieczenie wschodnich granic III Rzeszy. Realizacja planu Fall Weiss doprowadziła do wybuchu II wojny światowej 1 września 1939 roku, gdy wojska niemieckie zaatakowały Polskę.

23 kwietnia 1935 roku prezydent Ignacy Mościcki podpisał akt Konstytucji Kwietniowej, która wprowadziła system prezydencki. To wydarzenie miało istotne konsekwencje dla polskiej polityki i ustroju państwa. Konstytucja Kwietniowa zastąpiła wcześniejszą Konstytucję Marcową z 1921 roku, która zakładała system parlamentarno-prezydencki. Nowa ustawa zwiększyła uprawnienia prezydenta, nadając mu większą kontrolę nad władzą wykonawczą, w tym mianowanie premiera i rządu. Wprowadzenie systemu prezydenckiego miało na celu umocnienie władzy wykonawczej i skrócenie procedur decyzyjnych, co miało przyspieszyć proces podejmowania ważnych decyzji w państwie. Jednakże niektórzy krytycy obawiali się, że nadmierna koncentracja władzy w rękach prezydenta może prowadzić do autorytaryzmu. Konstytucja Kwietniowa była obowiązującą ustawą zasadniczą w Polsce do 1939 roku.

Paulina

Źródła:

<https://antykorupcja.gov.pl/ak/aktualnosci/14103,1-marca-Narodowy-Dzien-Pamieci-Zolnierzy-Wykletych.html>

https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Traktat_bytomsko-b%C4%99dzi%C5%84ski.

<https://dzieje.pl/wiadomosci/103-lata-temu-uchwalono-konstytucje-marcowa>

<https://historia.dorzeczy.pl/nowozytnosc/424849/bitwa-pod-raclawicami-z-kosa-na-moskala-rosja-rozbita-przebieg-przyczyny.html>

<https://historia.dorzeczy.pl/nowozytnosc/424849/bitwa-pod-raclawicami-z-kosa-na-moskala-rosja-rozbita-przebieg-przyczyny.html>

<https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/edukacja/przystanek-historia/95856,Konstytucja-kwietniowa-czyli-ustroj-prezydencki.html>

SIŁA PRZYJAŹNI

Przebaczenie jest zbyt trudnym słowem dla jednej osoby. Wymaga obecności tego, który zdradził i tego, który został zdradzony.

Bruce nie był człowiekiem, który potrzebował w swoim życiu innych osób. Jednak zaczął coraz bardziej tego pragnąć, gdy poznał Joe. Historia ich pierwszego spotkania nie sprawiała wrażenia skomplikowanej. Bruce był policjantem wydziału kryminalnego, a Joe – psychologiem pomagającym przy sprawach. Spędzali więc razem czas na miejscach zbrodni, a ich więź z każdym dniem rosła w siłę. W drugą rocznicę ich znajomości Joe zaprosił Bruce'a na kolację.

Była godzina dwudziesta, gdy policjant odebrał telefon.

- Joe. To od początku był on. Joe jest mordercą i człowiekiem, którego szukamy od dwóch lat.

Serce Bruce'a na chwilę się zatrzymało. Był krok od drzwi domu Joe. Wiedział, co będzie musiał zrobić. Jego dłoń automatycznie wylądowała na kaburze pistoletu. Otworzył ostrożnie drzwi i wszedł do środka.

Nagle poczuł, że w jego brzuchu zatapia się nóż. Zimne ręce objęły jego twarz, zmuszając go do spojrzenia w górę. Czekoladowe oczy wpatrywały się w niego z żalem.

- Zdradziłeś mnie, Bruce. Chciałeś mnie wtrącić do celi. Pozwoliłem ci się poznać. Poznać prawdziwego mnie. Dałem ci rzadki prezent, a ty go nie przyjąłeś.

Bruce nie był w stanie wypowiedzieć ani słowa. Czuł jedynie, że opada z sił. Nie potrafił walczyć ze swoim przyjacielem. Upadł na podłogę, a ostatnim – co zobaczył – była znikająca sylwetka.

Sześć miesięcy później odnalazł go. Choćby Joe uciekał wieczność, to nie mógł się przed nim ukryć. Bruce wiedział, że nie ma wyboru. Musiał to zakończyć.

Wywiązała się między nimi szarpanina. Bruce chwycił go za ramiona, a następnie rzucił się razem z nim w otchłań morza.

- Nadal jesteś moim przyjacielem, Joe – słowa odbiły się echem od klifu, a po chwili morska siła ich pochłonęła.

I zniknęli na zawsze, choć czasami ich imiona szeptał morski wiatr.

Kornelia Żołądz

Powyższe opowiadanie autorstwa uczennicy klasy IIIa T zostało nagrodzone przez jurorów V Międzyszkolnego Konkursu Literackiego zorganizowanego przez Zespół Szkół im. prof. J. Groszkowskiego. Kornelia otrzymała zaszczytne drugie miejsce. Gratulujemy.

Nasze recenzje

Culpa Mia

Z początkiem kwietnia udało mi się obejrzeć jakże cudowny film pt. „Culpa Mia”.

Akcja rozpoczyna się przeprowadzką siedemnastoletniej Noah wraz z matką do posiadłości jej męża oraz jego syna Nick ‘a Leistera. Pomimo początkowo wielkiego niezadowolenia, buntu, dziewczynie zaczyna się podobać to miejsce, a nawet ktoś. Już na starcie bohaterce udaje się odkryć drugie oblicze przyrodniego brata. Nocne imprezy, wyścigi czy też bójki. Mimo dzielącej ich przepaści, oboje zaczynają odczuwać nieodparte przyciąganie. Ani ciągła rywalizacja między nimi, ani opozycja środowiska, w którym żyją, nie będą

w stanie zapobiec ich zagubieniu i skrytej miłości.

Film dosłownie mnie pochłonął. Skończył się szybciej, niż zdążyłabym obejrzeć się za siebie. Bohaterowie, w których trudno się nie zakochać, silne osobowości, zwroty akcji czy też niebanalna fabuła, cudowna sceneria oraz piękny obraz miłości - to tylko niektóre powody, dla których MUSISZ obejrzeć ten film.

Tak naprawdę wszystko jest możliwe, jeśli tylko chcemy. Zmiany, których się boimy, mogą być zmianami na lepsze. Wszystko dzieje się po coś, a prawdziwa miłość nie zna granic. Jeszcze raz gorąco zachęcam Was do obejrzenia filmu. Nie pożałujecie!

Dodam jeszcze, że w maju/czerwcu tego roku będzie druga część – „Culpa Tuya”.

Daria

Co wyszeptał nam deszcz

„Co wyszeptał nam deszcz” Joanny Balickiej to poruszająca opowieść o dwojgu przyjaciółkach z dzieciństwa, Rainie i Olivii. Rain, marząc o karierze muzycznej, opuszcza rodzinne strony, jednak droga do sławy okazuje się trudniejsza, niż przypuszczał. W międzyczasie Olivia zmagą się z nowotworem płuc, co zmusza ją do porzucenia swoich marzeń. Po latach ich drogi krzyżują się ponownie. Rain, po powrocie z odwyku, stara się odbudować swoje życie, a Olivia, mimo ciężkiej choroby, nie traci nadziei.

Jest to książka, która porusza wiele ważnych tematów. Przede wszystkim to opowieść o miłości - skomplikowanej, pełnej namietności, ale też bólu i cierpienia. Autorka z wielką wrażliwością przedstawia uczucia swoich bohaterów pokazując, jak różne mogą być oblicza miłości. Nie unika trudnych tematów, takich jak strata i żałoba. Jest to więc refleksja o życiu i śmierci. „Co wyszeptał nam deszcz” to także opowieść o nadziei. Mimo ciężkich doświadczeń, bohaterowie nie tracą wiary w lepsze jutro. Pokazują, że nawet w najtrudniejszych chwilach zawsze jest miejsce na nadzieję.

Książka zasługuje na uwagę każdego miłośnika literatury. To głęboka, emocjonalna opowieść, która zmusza do zastanowienia się nad własnym życiem.

Kasia